

ΚΡΕΜΑΣΜΕΝΟΙ

Miguel Pelleterat

Miguel Pelleterat
Κόνωνος 118, 162 31, Αθήνα , Ελλάδα.
+30 69 32 25 97 20
pelleteratdeborde@yahoo.fr
<http://cargocollective.com/thomaslihn>

Πρώτη παρουσίαση : Théâtre du Fou, Λυών - Γαλλία, 2017.

Πρώτη διανομή : Jules Jobard, Emmanuelle Mehring, Pauline Thireau.

Φωτογραφίες : Julie Hauber.

ΤΑ ΠΡΟΣΩΠΑ

ΓΙΑΝΝΗΣ. Μεταξύ 30 και 40 χρονών. Υπάλληλος, ίσως υπεύθυνος πωλήσεων.

ΝΑΝΑ. Μεταξύ 30 και 40 χρονών. Άνετη κοπέλα, που ήταν πάντα λίγο καλλίτεχνις.

ΜΙΜΗ. Μεταξύ 30 και 40 χρονών. Συνοικιακή γυναίκα, με συνολάκια.

ΣΚΗΝΙΚΟ

Μία ξύλινη κατασκευή για κούνιες. Ένα πράσινο σκαμπό.

(Μια ξύλινη κατασκευή για κούνιες. Ένας άνδρας είναι κρεμασμένος στα αριστερά από ένα χοντρό σχοινί γύρω από τον λαιμό. Ένα πεσμένο σκαμπό βρίσκεται κάτω από τα πόδια του. Τον λένε Γιάννη. Μία κοπέλα μπαίνει, με το σχοινί ήδη περασμένο στο λαιμό. Ετοιμάζεται. Την λένε NANA.)

ΓΙΑΝΝΗΣ

Δεν θα δουλέψει.

NANA

...
Γαμώτο!

ΓΙΑΝΝΗΣ

Και εμένα με εξέπληξε.

NANA

Πλάκα μου κάνετε;

ΓΙΑΝΝΗΣ

Σας φαίνομαι να αστειεύομαι;

NANA

Και είναι και ενός γούστου... δεν φανταζόμουν ότι μπορεί να υπάρχει σε αυτό τον βαθμό. Σχεδόν σας θαυμάζω.

ΓΙΑΝΝΗΣ

Θα ήμουν πολύ χαρούμενος να πάρω την δόξα, σας διαβεβαιώνω. Αλλά δεν έχω να κάνω με αυτό.

NANA

Θα έλεγε κανείς ότι βρίσκεστε στον τόπο του εγκλήματος, αλλά δεν ξέρω σε πιο βαθμό αυτό είναι πλεονασμός.

ΓΙΑΝΝΗΣ

Α, μα εμένα, αν μου ζητούσαν την γνώμη μου, δεν θα ήμουν πια εδώ.

NANA

Βλέπω ξέρετε να επιβάλλεστε.

ΓΙΑΝΝΗΣ

Κακή αρχή.

(Η NANA δείχνει το σχοινί του.)

NANA

Λέτε για το...

(Ο Γιάννης δείχνει αυτόν και την NANA.)

ΓΙΑΝΝΗΣ

Όχι, για...

NANA

Α. Γιατί είναι ελάχιστα καλύτερου γούστου, αλλά δεν είναι αστείο.

ΓΙΑΝΝΗΣ

Μπορείτε να φύγετε;

NANA

Γιατί;

ΓΙΑΝΝΗΣ

Θα σας ζητούσα να με βοηθήσετε να κατέβω, αλλά υποψιάζομαι ότι δεν ξεκινήσαμε καλά. Έχω ένστικτο για τέτοια πράγματα.

NANA

Α, μα βλέπετε, εγώ είμαι εδώ με ένα πολύ συγκεκριμένο στόχο.

ΓΙΑΝΝΗΣ

Δεν πρόκειται να δουλέψει.

NANA

Και τι σας το λέει αυτό;

ΓΙΑΝΝΗΣ

Το ίδιο. Ένα ένστικτο.

NANA

Νόμιζα ότι αυτό είναι γυναικείο πράγμα, το ένστικτο.

ΓΙΑΝΝΗΣ

Έτσι θέλουν να σας κάνουν να πιστεύετε.

NANA

Αλήθεια;

ΓΙΑΝΝΗΣ

Όχι. Τώρα αστειεύομαι. Μπορείτε να φύγετε;

NANA

Ναι, το είχα καταλάβει. Μπορώ να δανειστώ το σκαμπό σας;

ΓΙΑΝΝΗΣ

Α όχι.

NANA

Είναι που ξέχασα το δικό μου. Ξέρετε, εγώ και η οργάνωση...

ΓΙΑΝΝΗΣ

Είναι το σκαμπό μου. Έχω δικαιώματα.

NANA

Στην κατάσταση σας; Σοβαρά;

ΓΙΑΝΝΗΣ

Μα δεν βλέπετε ότι δεν χρησιμεύει πουθενά;

NANA

Με τέτοιες πρωτοβουλίες, ξέρετε, δεν πρέπει να το ψάχνουμε πολύ...

ΓΙΑΝΝΗΣ

Δεν θα σας επιτρέπω να χρησιμοποιήσετε το σκαμπό μου.

NANA

Δεν το χρειάζεστε πια!

ΓΙΑΝΝΗΣ

Μα γιατί το κάνετε αυτό;

NANA

Έχω τους λόγους μου...

ΓΙΑΝΝΗΣ

Α, δεν αμφιβάλω. Θέλω να πω, σκεφτήκατε άλλους τρόπους; Φάση... αλλού;

NANA

Ξέρετε που έχουν πάει τα φάρμακα;

ΓΙΑΝΝΗΣ

Μπορείτε να πέσετε από την ταράτσα... Ή να πέσετε πάνω σε ένα αυτοκίνητο... υπάρχει μία σιδηροδρομική γραμμή εδώ κοντά.

NANA

Ξέρετε πόσο κοστίζει η αστική ευθύνη;

ΓΙΑΝΝΗΣ

Αν είναι θέμα χρημάτων, μμ.. όχι, βασικά δεν μπορώ να κάνω τίποτα για σας.

NANA

Όσο για το να πέσει κανείς... τώρα εδώ, στην χειρότερη των περιπτώσεων, σπάει κάτι τριγύρω, αστική ευθύνη, και στην άλλη χειρότερη των περιπτώσεων, σπάει κάνα πόδι, φάρμακα.

ΓΙΑΝΝΗΣ

Κανείς δεν είπε ότι θα έπρεπε να είναι εύκολο.

NANA

Α, δεν παραπονιέμαι.

ΓΙΑΝΝΗΣ

Όχι, αντιθέτως, εισβάλετε στον προσωπικό μου χώρο.

NANA

Δεν θέλω να ενοχλώ. Θα κάνω ότι είναι να κάνω και μετά θα είστε ήσυχος.

ΓΙΑΝΝΗΣ

Είναι η δική μου κρεμάλα.

NANA

Μία κρεμάλα είναι ένα πράγμα που στέκεται έτσι, σαν 'Γ'. Αυτό, κύριε, είναι μία κούνια.

ΓΙΑΝΝΗΣ

Μία κρεμάλα προσδιορίζεται από την χρήση της. Μία κρεμάλα χρησιμεύει για κρέμασμα. Είμαι κρεμασμένος σε αυτή την κατασκευή. Αυτό λοιπόν είναι μία κρεμάλα. Και είναι και αυτό που την κάνει την κρεμάλα μου.

NANA

Θα μου ράγιζε την καρδιά αν νομίζατε ότι είμαι μία επικίνδυνη αντικαπιταλίστρια. Θα κρεμαστώ λοιπόν στην δικής σας κρεμάλα.

ΓΙΑΝΝΗΣ

Μα όχι. Δεν θα το επιτρέψω.

NANA

Και για δείξτε μου, πώς θα το κάνετε;

ΓΙΑΝΝΗΣ

...
Βρείτε την δική σας.

NANA

Βλέπετε καμία άλλη;

ΓΙΑΝΝΗΣ

Ναι, νομίζω υπάρχει ένα απλικέισον που εμφανίζει όλες τις παιδικές χαρές και τις βάζει στο google map. Λέγεται ψάξετηνκρεμάλασουμόνοςου τελεία κομ.

NANA

Δεν φταίω εγώ αν έχουν μειωθεί οι κρατικές επιχορηγήσεις.

ΓΙΑΝΝΗΣ

Λυπάμαι. Είναι σκάνδαλο. Μπορείτε να φύγετε;

NANA

Μα τι είναι αυτό που σας ενοχλεί τελικά;

ΓΙΑΝΝΗΣ

Πως θα φανεί; Εγώ ολομόναχος, κρεμασμένος εδώ, είναι ένα στέιτμεντ, λέει κάτι στον κόσμο, αλλά αν είμαστε δύο, θα φαινόμαστε σαν δύο κρεμασμένα αρχίδια.

NANA

Ένα.

ΓΙΑΝΝΗΣ

Τεχνικά μιλώντας, δύο.

NANA

Ακριβώς. Και πώς πάει το στέιτμεντ σας, μιας και δεν έχετε πεθάνει;

ΓΙΑΝΝΗΣ

Ένα πρόβλημα τη φορά.

NANA

Ε, λοιπόν θα έχουμε χρόνο να το σκεφτούμε.

ΓΙΑΝΝΗΣ

Πείτε μου. Έχετε δει ότι δεν χρησιμεύει σε κάτι; Ότι δεν πρόκειται να δουλέψει;

NANA

Ακριβώς, προσθέτει μία αίσθηση αγνώστου που δεν με δυσαρεστεί. Κάθε συναίσθημα είναι καλό να τα ζούμε. Η μαμά μου το έλεγε αυτό.

ΓΙΑΝΝΗΣ

Εντάξει. Εντάξει... Δεν είναι ανάγκη να το κάνετε αυτό. Είναι μία οριστική λύση σε ένα πρόβλημα που είναι παροδικό. Αρκεί να το συζητήσετε. Να καταλάβετε ότι δεν είστε μόνη.

Υπάρχουν πάντα νέες ευκαιρίες που παρουσιάζονται σε όποιον κάνει την προσπάθεια να κοιτάξει. Υπάρχει πάντα η ελπίδα να βρεις την ελπίδα... και γαμώτο!

(Η NANA κρεμιέται. Παύση.)

NANA

Ε. Ωραία θέα.

(Παύση.)

Είστε ο τύπος του ανθρώπου που ξέρει να επιλέγει την κρεμάλα του. Το είδα από την πρώτη στιγμή.

ΓΙΑΝΝΗΣ

Αρχικά, τα κριτήριά μου ήταν : καλή τοποθεσία και ησυχία. Αλλά τελικά δεν μπορούμε τα έχουμε όλα.

NANA

Δεν θα με ρωτήσετε γιατί;

ΓΙΑΝΝΗΣ

Σίγουρα όχι.

NANA

Και εσείς;

ΓΙΑΝΝΗΣ

Εγώ είμαι αυτός που δεν θέλει να ξέρει.

NANA

Θέλω να πω, εσείς, γιατί;

ΓΙΑΝΝΗΣ

Καταρχήν δεν βλέπω τι είναι αυτό που σας κάνει να πιστεύετε ότι υπάρχει ένα «γιατί», και δεύτερον , βλέπω που το πάτε, και δεν υπάρχει τίποτα που να σας επιτρέπει να πιστεύετε ότι το έκανα εγώ αυτό στον εαυτό μου.

NANA

Που είναι το πρώτον;

ΓΙΑΝΝΗΣ

Ε;

NANA

Το πρώτον. Όπως στο πρώτον και δεύτερον. Πήγατε κατευθείαν στο δεύτερον, νόμιζα ότι πάθατε εγκεφαλικό.

ΓΙΑΝΝΗΣ

Όχι. Μακάρι. Αλλά εφόσον είμαστε κρεμασμένοι και προφανώς δεν υπάρχει κανένα αναμενόμενο αποτέλεσμα, δεν θα βασιζόμουν σε αυτό.

NANA

Λοιπόν;

ΓΙΑΝΝΗΣ

Λοιπόν, πρώτον: Δεν βλέπω τι είναι αυτό που σας επιτρέπει να λέτε ότι το έκανα αυτό στον εαυτό μου και τέλος. Είναι προσβλητικό.

NANA

Το σκέφτηκα πολύ, και νομίζω ότι στην περίπτωση που κάποιος βρίσκεται έτσι κρεμασμένος παρά την θέλησή του, αυτός ο κάποιος θα ήταν πολύ λιγότερο ενθουσιώδης στο να υποστηρίζει ότι αυτή εδώ είναι η κρεμάλα «του».

ΓΙΑΝΝΗΣ

Θα κάνουμε κάτι. Θα σταματήσουμε να μιλάμε, τώρα, και θα περιμένουμε τους νόμους της φυσικής να λειτουργήσουν. Τι λέτε;

NANA

Πόσο καιρό είστε εδώ;

ΓΙΑΝΝΗΣ

Πφφφ.

NANA

Και πόσο καιρό λέτε να χρειάζονται οι νόμοι της φυσικής για να λειτουργήσουν;

ΓΙΑΝΝΗΣ

Συνήθως, είναι αρκετά άμεσο. Για παράδειγμα, η επιτάχυνση της βαρύτητας αρχίζει σε χρόνο T_0 , και είναι 9,80665 μέτρα ανά δευτερόλεπτο εις την μείον δύο. Αν βέβαια βασιζτούμε στα αποτελέσματα της Γενικής Διάσκεψης Μέτρων και Σταθμών του 1901. Στην ουσία και για να το απλοποιήσω : χωρίς πάτωμα, πέφτεις.

NANA

Και δουλεύει;

ΓΙΑΝΝΗΣ

Γνωρίζοντας ότι η συνισταμένη των δυνάμεων που ασκούνται πάνω μας δεν είναι μηδέν, θα έλεγα πως ναι. Αλλά υπάρχει κάτι που με ενοχλεί.

NANA

Δεν έχουμε πεθάνει.

ΓΙΑΝΝΗΣ

Θα έλεγα "εσείς". Αλλά ναι, πρέπει να παραδεχτώ ότι και αυτό με ενοχλεί.

NANA

Παραδεχτείτε το, αν είναι έτσι, τουλάχιστον να έχετε παρέα.

ΓΙΑΝΝΗΣ

Μισό λεπτό, να ζυγίσω την κατάσταση ... Όχι.

NANA

Μα είναι πάντως τρελό, αυτό που συμβαίνει, εδώ.

ΓΙΑΝΝΗΣ

Είναι θλιβερό.

NANA

Είναι τρελό.

ΓΙΑΝΝΗΣ

Θλιβερό. Η λέξη είναι : Θλιβερό. Αν δεν μπορούμε πια να βασιζόμαστε στους... Σκατά. Είναι θλιβερό.

NANA

Τσως μπορούμε να τραβήξουμε τα πόδια.

ΓΙΑΝΝΗΣ

Με τις καλύτερες προθέσεις του κόσμου : δεν καταλαβαίνω που το πάτε.

NANA

Προσπαθώ να βοηθήσω.

ΓΙΑΝΝΗΣ

Ακόμα δεν.

NANA

Μα, να τραβήξουμε τα πόδια. Προς τα κάτω.

ΓΙΑΝΝΗΣ

Είχα καταλάβει.

NANA

Φάση, να αποτελειώσουμε τη δουλειά, ντε.

ΓΙΑΝΝΗΣ

Έτσι για την συζήτηση, ας πούμε ότι δεν είναι ηλίθιο. Πώς;

NANA

Έτσι.

ΓΙΑΝΝΗΣ

Πώς;

NANA

Έτσι.

ΓΙΑΝΝΗΣ

Δεν βλέπω.

NANA

Έτσι. Έτσι.

ΓΙΑΝΝΗΣ

Είναι γελοίο.

NANA

Εγώ, το λέω αυτό, για να βοηθήσω.

ΓΙΑΝΝΗΣ

Είμαστε κρεμασμένοι. Στην δική σας περίπτωση, σταματάει εκεί, αλλά στην δική μου, πρέπει να υποφέρω την παρουσία ενός ξένου σώματος στην κρεμάλα μου. Το να προτείνετε να λύσουμε το πρόβλημα τραβώντας τα πόδια, είναι γελοίο.

NANA

Τι άλλο τότε;

ΓΙΑΝΝΗΣ

Πρότεινα να με βοηθήσετε να κατέβω, και εκ των υστέρων, αυτό παραμένει μία καλή ιδέα.

NANA

Δεν θα σας βοηθούσα να κατέβετε, φανταστείτε να βρεθώ κρεμασμένη εδώ μόνη μου, σαν αρχίδι μετά. Και δηλαδή... όχι.

ΓΙΑΝΝΗΣ

Το φανταζόμουν.

NANA

Είναι παρελθόν. Ας αφήσουμε το παρελθόν στον παρελθόν. Έτσι είναι η ζωή.

ΓΙΑΝΝΗΣ

Δεν θέλω πια να είμαι εδώ.

NANA

Ωραία φύγετε, για να σας δω.

ΓΙΑΝΝΗΣ

Κακόγουστο.

NANA

Δεν το άρχισα εγώ.

ΓΙΑΝΝΗΣ

Οκέι. Ας κάνουμε μπρεινστόρμινκ.

NANA

Είμαι πάντα έτοιμη για τέτοια πράγματα. Πάνω σε τι;

ΓΙΑΝΝΗΣ

Στο να βρούμε έναν τρόπο να ξεκρεμαστούμε.

NANA

Αδύνατον. Είναι όλο το νόημα του πράγματος. Άλλη ιδέα.

ΓΙΑΝΝΗΣ

Πρέπει να βρούμε έναν τρόπο να ξεκρεμαστούμε.

NANA

Άλλη ιδέα, άλλη ιδέα!

ΓΙΑΝΝΗΣ

Ξεκρεμιώμαστε!

NANA

Μήπως είστε λίγο αδύναμος στο μπρεινστορμινκ;

ΓΙΑΝΝΗΣ

Σκατά!

NANA

Άρα επανερχόμαστε στην πρόταση : τραβάμε τα πόδια.

ΓΙΑΝΝΗΣ

Σκότωσέ με τώρα.

NANA

Είναι λίγο οριστικό.

ΓΙΑΝΝΗΣ

(Παύση.)

Θα καταφέρεις να πιάσεις τα πόδια μου;

NANA

Μπορώ να προσπαθήσω.

ΓΙΑΝΝΗΣ

Λοιπόν πιάσε τα πόδια μου και τράβα.

NANA

Και ας πούμε ότι δουλεύει. Εμένα, ποιος θα μου τραβήξει τα πόδια;

ΓΙΑΝΝΗΣ

Καταρχήν, θα ξέρεις ότι δουλεύει. Είναι μία πρόοδος. Είναι σημαντική η πρόοδος.

NANA

Α, εγώ ξέρεις, την πρόοδο...

ΓΙΑΝΝΗΣ

Ποιο είναι το πρόβλημα με την πρόοδο;

NANA

Είναι αυθαίρετη.

ΓΙΑΝΝΗΣ

Πώς μία πρόοδος μπορεί να είναι αυθαίρετη;

NANA

Μα είναι εννοιολογικά φορτισμένη θετικά, αν και από μόνη της, δεν είναι παρά μία πρόοδος. Ούτε αρνητική, ούτε θετική. Είναι απλά μία πρόοδος. Μπορεί να είναι θετική, μπορεί να είναι αρνητική, όπως μπορεί να είναι και τα δύο... είναι απλά μία πρόοδος, ντε.

ΓΙΑΝΝΗΣ

Σε παρακαλώ. Τράβα.

NANA

Το παρατηρήσατε; Μιλάμε στον ενικό πλέον.

ΓΙΑΝΝΗΣ

Δεν με νοιάζει.

NANA

Εμένα ναι.

ΓΙΑΝΝΗΣ

Τότε με νοιάζει. Τράβα.

NANA

Δεν θα δουλέψει.

ΓΙΑΝΝΗΣ

Τράβα.

NANA

Το ξέρεις ότι δεν θα δουλέψει.

ΓΙΑΝΝΗΣ

Πες μου ότι έχεις ένα μαχαίρι. Μια λεπίδα, οτιδήποτε.

NANA

Ναι! Να κόψουμε τα σχοινιά! Τέλεια!

ΓΙΑΝΝΗΣ

Κάτσε, δεν το είχα σκεφτεί αυτό.

NANA

Μπρεινστορμινκ!

ΓΙΑΝΝΗΣ

Πες μου ότι έχεις ένα μαχαίρι.

NANA

«Έχω ένα μαχαίρι»

ΓΙΑΝΝΗΣ

Δωσ' το.

NANA

Όχι.

ΓΙΑΝΝΗΣ

Γιατί;

NANA

Δεν έχω. Και τι να τον κάνω το μαχαίρι; Δεν κρεμιέται κανείς με ένα μαχαίρι πάνω του. Είναι ηλίθιο!

ΓΙΑΝΝΗΣ

Μου είπες ότι είχες ένα μαχαίρι.

NANA

Και εσύ μου είπες να σου πω ότι έχω ένα μαχαίρι. Ευγενής άμμιλα.

ΓΙΑΝΝΗΣ

Σκατά! Γαμώτο! Αρχίδια!

NANA

Θα τα πεις όλα;

ΓΙΑΝΝΗΣ

Σκατά! Σκατά! Σκατά!

NANA

Καλύτερα;

ΓΙΑΝΝΗΣ

Όχι.

NANA

(Παύση.)

Πιστεύεις ότι είναι ένα γενικευμένο φαινόμενο;

ΓΙΑΝΝΗΣ

Ποιό;

NANA

Αυτή η ιστορία με τους κρεμασμένους που δεν πεθαίνουν.

ΓΙΑΝΝΗΣ

Δεν ξέρω. Ναι.

NANA

Πώς το ξέρεις;

ΓΙΑΝΝΗΣ

Εδώ, πάντως, υπάρχει ένα μοτίβο.

...

Μία τάση.

NANA

Α, και; Πάνε, πόσα; 10.000 χρόνια; που από όσο γνωρίζω, οι κρεμασμένοι, πεθαίνουν. Και το λέω έτσι, το 10.000 χρόνια. Υποθέτω ότι τότε περίπου ανακάλυψαν την φάση. Αν αυτό δεν είναι τάση... Και κοίτα μας τώρα.

ΓΙΑΝΝΗΣ

Και έχεις δει πολλούς κρεμασμένους από κοντά;

NANA

Από κοντά, όχι... α, ναι. Έναν.

ΓΙΑΝΝΗΣ

Και;

NANA

Δεν ήταν και πολύ πιστικός.

ΓΙΑΝΝΗΣ

Αυτός ο κρεμασμένος, που είδες, ήμουν εγώ;

NANA

Ναι

(Παύση.)

Πιστεύεις να πεθάνουμε από πείνα;

ΓΙΑΝΝΗΣ

Σοβαρέψου λίγο. Πεθαίνουμε από δίψα πριν ... -
είμαστε κρεμασμένοι!

NANA

Και; Από όσο ξέρω, το στομάχι δεν γεμίζει έτσι.

ΓΙΑΝΝΗΣ

Α, όχι. Αλλά δεν θα έπρεπε να χρειαζόμαστε πια το
στομάχι.

NANA

Εγώ νομίζω πεινάω λίγο. Άρα μπορούμε ακόμα να
πεινάμε. Που σημαίνει ότι μπορούμε να πεθάνουμε
από πείνα.

ΓΙΑΝΝΗΣ

Μα δεν θέλω να πεθάνω από ασιτία! Είναι απίστευτα
οδυνηρό, και άσε που θα μοιάζουμε με τι; Με δύο
τυπικά δῆγματα δυτικών, που πεθαίνουν από ασιτία...
δεν είναι σωστό. Δεν γίνεται.

NANA

Θα σου τινάξει στον αέρα το «στέιτμεντ»;

ΓΙΑΝΝΗΣ

Τελείως. Άσε που...

(Δείχνει την κατάσταση.)

NANA

Εγώ, θέλω πολύ να βοηθήσω. Τι είναι αυτό που θες
να πεις στον κόσμο;

ΓΙΑΝΝΗΣ

Θέλω... όχι. Είναι γελοίο.

NANA

Έλα πες. Θα το δουλέψουμε.

ΓΙΑΝΝΗΣ

Όχι, είναι γελοίο, και οι δύο, κρεμασμένοι εδώ, έτσι, είναι γελοίο.

NANA

Δύο κρεμασμένοι, έτσι εδώ. Ποιο το νόημα; Ποιες .. οι σχέσεις; Τι θέλει να μας πει; Τι μουρμουράει στο αφτί όταν το βλέπουμε; Για τον άνθρωπο... για τον κόσμο... για το απόλυτο... μία ιστορία, κάτι ξετυλίγεται εδώ.

ΓΙΑΝΝΗΣ

Δεν άκουσα.

NANA

Δύο κρεμασμένοι, έτσι εδώ. Ποιο το νόημα; Ποιες .. οι σχέσεις; Τι θέλει να πει;...

ΓΙΑΝΝΗΣ

Έμουν σίγουρος ότι με την επανάληψη, το μυαλό του ατόμου συνθλίβεται.

NANA

Προσπαθώ απλά να βοηθήσω.

ΓΙΑΝΝΗΣ

Άστο. Όπως και να έχει, για να υπάρχει στέιτμεντ, θα έπρεπε πρώτα να ... αλλά είναι ευγενικό που προσπάθησες.

NANA

...

ΓΙΑΝΝΗΣ

Τι;

NANA

Κοίταξες το στήθος μου.

ΓΙΑΝΝΗΣ

Όχι.

NANA

Α, κοίτα τον!

ΓΙΑΝΝΗΣ

Μα όχι.

NANA

Είναι ένα βήμα πριν τον θάνατο από ασιτία
κρεμασμένος σαν μαλάκας, και βρίσκει ακόμα τρόπο
για να κοιτάει το στήθος μου.

ΓΙΑΝΝΗΣ

Δεν μπορούμε να πεθάνουμε από ασιτία, είμαστε
κρεμασμένοι. Και δεύτερον, όχι! Δεν κοιτάξα!

NANA

Μόνο σε εμένα θα μπορούσε να συμβεί. Ήρθα Έρχομαι
να κρεμαστώ, και έπρεπε να πέσω στην κρεμάλα ενός
ανώμαλου.

ΓΙΑΝΝΗΣ

Είναι ψευδής κατηγορία και μπορεί να πάει πολύ
μακριά αυτό!

...

Τι συμβαίνει; Τι κάνεις;

NANA

Προσπαθώ να σου ρίξω μία.

ΓΙΑΝΝΗΣ

Μα έπρεπε να μου το πεις!

NANA

Δεν ήταν στο σχέδιο. Στο σχέδιο ήταν να σου ρίξω
μία.

ΓΙΑΝΝΗΣ

Και δουλεύει;

NANA

Σου 'ρθε καμία;

ΓΙΑΝΝΗΣ

Όχι από ότι θυμάμαι.

NANA

Τότε, όχι. Δεν θα το έλεγα.

ΓΙΑΝΝΗΣ

Συνήθως, η λύση σε ένα πρόβλημα είναι μπροστά μας,
αλλά δεν την βλέπουμε.

NANA

Α! Ναι!

ΓΙΑΝΝΗΣ

Την βρήκες;

NANA

Αν καταφέρω να πιάσω το σκαμπό, μπορώ να σου ρίξω μία με αυτό.

ΓΙΑΝΝΗΣ

Το έσπρωξες προς τα πίσω;

NANA

Με το τακούνι.

ΓΙΑΝΝΗΣ

Καλή μέθοδος.

NANA

Πολύ καλή. Δεν καταφέρνω να το φτάσω.

ΓΙΑΝΝΗΣ

Είναι όλη η ουσία.

NANA

Θα μπορέσεις να έρθεις προς τα εμένα;

ΓΙΑΝΝΗΣ

Νομίζω. Γιατί;

NANA

Για να σου ρίξω μία.

ΓΙΑΝΝΗΣ

Και γιατί θα το έκανα αυτό;

NANA

Θα ήταν μία πρόοδος.

Σκατά. Καμία πρόοδος αυτή τη φορά. Αλλά δεν τα παρατάω. Θα τα καταφέρω.

(Παύση.)

Τι θα γίνει αν δεν πεθαίνουμε πια;

ΓΙΑΝΝΗΣ

Υποθέτω ότι αυτοί που υπολογίζουν το προσδόκιμο ζωής θα βρεθούν στην ανεργία. Μία τόσο ωραία βιομηχανία. Ταυτόχρονα, δεν σταματάμε την πρόοδο.

NANA

Σοβαρολογώ. Μπορεί να είναι πραγματικό πρόβλημα. Αν συνεχίσουμε να αναπαραγόμαστε αλλά δεν πεθαίνουμε, σύντομα δεν θα υπάρχει αρκετό φαί για όλο τον κόσμο.

ΓΙΑΝΝΗΣ

Άσε. Δεν θα υπάρχει πολύ πιο σύντομα αρκετό πιτό για όλο τον κόσμο. Και έπειτα, είμαστε κρεμασμένοι. Υποθέτω ότι είμαστε υπεράνω των διατροφικών ζητημάτων.

(Ο ΓΙΑΝΝΗΣ γελάει.)

Υπεράνω...

NANA

Καλά. Κατάλαβα.

ΓΙΑΝΝΗΣ

Και από όσο ξέρουμε, μπορεί να ισχύσει μόνο για κρεμασμένους. Μπορεί, ακόμα, να ισχύει μόνο για εμάς τους δύο.

NANA

Είναι σαν να ήμασταν οι μόνοι δύο πάνω στην γη. Οι δύο τελευταίοι εκπρόσωποι του ανθρώπινου είδους... Ακόμα καλύτερα! Είναι σαν να ήμασταν οι πρώτοι εκπρόσωποι ενός νέου είδους.

ΓΙΑΝΝΗΣ

“νέου είδους”;

NANA

Τους κρεμασμένους.

ΓΙΑΝΝΗΣ

Ένας σκύλος που τον πάτησε αυτοκίνητο δεν είναι νέο είδος σκύλου.

NANA

Είπα «είναι σαν».

ΓΙΑΝΝΗΣ

Και αυτό σημαίνει ότι θα ήμουν ο πρώτος μίας νέας τάσης;

NANA

Μες την καινοτομία!

ΓΙΑΝΝΗΣ

Τσως και να είναι αλήθεια. Υπάρχουν πάντα νέες ευκαιρίες που παρουσιάζονται σε όποιον προσπαθεί να κοιτάξει.

NANA

Εάν επαληθευτεί, θα κάνει θραύση. Όλος ο κόσμος θα θέλει να προσπαθήσει. Θα χρειαστεί να φτιαχτούν εκατοντάδες, χιλιάδες κρεμάλες.

Η ανθρωπότητα, μετά από εκατοντάδες χιλιάδες χρόνια εξέλιξης, αφού έχει κατακτήσει την όρθια στάση, κάνει το επόμενο βήμα, και αποκολλάται από το έδαφος.

ΓΙΑΝΝΗΣ

Νομίζω ότι αυτό που περιγράφεις είναι η κατάκτηση του διαστήματος.

NANA

Παραδέξου ότι όσον αφορά την μέθοδο, είναι πολύ πιο προσβάσιμο, ναι;

ΓΙΑΝΝΗΣ

Και αν θέλουμε να μετακινηθούμε;

NANA

Δεν έχουμε παρά να του βάλουμε ρόδες. Αλλά στην ουσία, κάθε μετακίνηση θα γίνει περιττή. Πολλά πράγματα γίνονται περιττά όταν περνάμε σε νέο στάδιο εξέλιξης. Κοίτα... άκου καλύτερα: τα παιδικά καροτσάκια, για παράδειγμα, είναι μεγάλη μαλακία, πρέπει κάποιος να το πει επιτέλους. Ε λοιπόν, τέλος τα καροτσάκια! Το μικρό σου μετά τη γέννα, δεν έχεις παρά να το κρεμάσεις εδώ, δίπλα, και θα χαίρεται.

(Σύντομη παύση.)

Μα, πριν από αυτό, θα πρέπει βέβαια να είσαι σίγουρος ότι θα το έχεις πιάσει κατά την έξοδο. Αλλιώς, χωρίς πάτωμα, πέφτει.

ΓΙΑΝΝΗΣ

Δεν ξέρω. Εδώ. Και κρεμασμένοι σαν μαλάκες, δεν βλέπω πως μπορούμε να αναπαραχθούμε.

NANA

Α, η έλλειψη φαντασίας.

ΓΙΑΝΝΗΣ

Εσύ δεν είσαι που σοκαρίστηκες με την ψευδή κατηγορία ότι κοίταξα το στήθος σου;

NANA

Βέβαια, είναι κάποια ώρα τώρα που κοιτάω τον κώλο σου.

ΓΙΑΝΝΗΣ

Αλήθεια;

NANA

Όχι. Αλλά να έβλεπες την φάτσα σου όταν στο 'πα...

ΓΙΑΝΝΗΣ

Δεν είναι τρόπος αυτός να συμπεριφέρεσαι σε έναν σύντροφο στην κρεμάλα.

NANA

Οκέι. Συγνώμη.

ΓΙΑΝΝΗΣ

Μας συνδέει κάτι που μας ξεπερνάει... κατά 80 εκατοστά, αν το παρατήρησες.

NANA

Λυπάμαι.

ΓΙΑΝΝΗΣ

Και αυτό εξαιτίας σου.

NANA

Δεν έχω άλλη λέξη πρόχειρη.

ΓΙΑΝΝΗΣ

(Παύση.)

Δεν ξέρω τι είναι αυτό που συμβαίνει. Δεν ξέρω αν θα πεθάνουμε από πείνα. Ήμουν πολύ σίγουρος για μένα. Ήμουν πολύ σίγουρος για αυτό που θα έπρεπε να έχει συμβεί. Το είχαμε μάθει στο σχολείο. Είχε εξηγηθεί από την επιστήμη, και επιβεβαιωθεί από τους σκοταδιστές. Η επιστήμη και οι σκοταδιστές χέρι με χέρι. Το αντιλαμβάνεσαι; Πόσες φορές συμβαίνει αυτό; Και τώρα, παφ! Δεν γίνεται τίποτα. Πως νομίζεις ότι νιώθω;

NANA

Απογοητευμένος;

ΓΙΑΝΝΗΣ

Δεν μου σηκώθηκε.

NANA

(Παύση.)

Α σκατά!

(Παύση.)

Ξέρεις, αυτό το πράγμα μπορεί να συμβεί στον καθένα. Είναι περαστικό. Καμιά φορά, αρκεί να το συζητήσεις.

ΓΙΑΝΝΗΣ

«Γιατρέ. Δεν ξέρω τι μου συμβαίνει. Κρεμάστηκα, και δεν μου σηκώθηκε. Α! και επιπλέον δεν έχω πεθάνει κιόλας. Πιστεύετε ότι είναι ορμονικό;»

NANA

Ο τρόπος με τον οποίο παρουσιάζεις το πράγμα, μου δίνει την εντύπωση ότι δεν θες να το συζητήσεις. Αλλά μπορεί να κάνω και λάθος.

ΓΙΑΝΝΗΣ

Δεν θέλω να το συζητήσω. Τέλος. Βρίσκουμε ένα τρόπο να ξεκρεμαστούμε από δω, και προχωράμε.

NANA

Σκέφτηκες να κοιτάξεις το πρόβλημα αντίθετα;

ΓΙΑΝΝΗΣ

Ε; ... περίμενε... να... ε;

NANA

Αυτό της κρεμάλας.

ΓΙΑΝΝΗΣ

Ααα... ε;

NANA

Παίζει και να έχουμε πεθάνει.

ΓΙΑΝΝΗΣ

Όχι.

NANA

Έχεις ξαναυπάρξει πεθαμένος;

ΓΙΑΝΝΗΣ

Όχι. Και λογικά το γεγονός ότι απαντάω, απαντάει σε αυτήν την ερώτηση. Αυτό είναι πλεονασμός!

NANA

Λοιπόν, τι ξέρουμε; Θα μπορούσαμε μια χαρά να είμαστε πεθαμένοι.

ΓΙΑΝΝΗΣ

Υπάρχει ένα λογικό επιχείρημα που αποδεικνύει πως όχι. Το γεγονός ότι δεν καταφέρνω να το αρθρώσω αυτή τη στιγμή δεν αφαιρεί τίποτα από την εγκυρότητα του.

NANA

Είναι αλήθεια ότι είτε υπήρχε κάτι, είτε δεν υπήρχε, υποθέτω θα το καταλαβαίναμε γρήγορα.

ΓΙΑΝΝΗΣ

Σε κάθε περίπτωση δεν θα ήμασταν εδώ σαν δύο αρχίδια.

NANA

Ένα αρχίδι.
(Παύση.)

ΓΙΑΝΝΗΣ

Άντε. Λέγε. Εσύ, γιατί;

NANA

(Παύση.)

Έέρεις αυτό που λένε όλοι; Ότι θέλουν να πεθάνουν
στα 80, πάνω στο κρεβάτι τους, στον ύπνο;

ΓΙΑΝΝΗΣ

Με μία διαφορά κάποιων χρόνων, ανάλογα τον
άνθρωπο, ναι, ξέρω.

NANA

Μπορούσες να πεις απλά «ναι».

ΓΙΑΝΝΗΣ

Αφού θες, «ναι».

NANA

Δεν αναρωτήθηκες ποτέ γιατί;

ΓΙΑΝΝΗΣ

Όχι. Γιατί τί;

NANA

Γιατί θέλουν να πεθάνουν στον ύπνο.

ΓΙΑΝΝΗΣ

Για να μην το δουν να έρχεται.

NANA

Μα κοίτα... άκου: όλοι θέλουμε να ζήσουμε όσες
περισσότερες εμπειρίες γίνεται, είναι όλη η ουσία
της φάσης, σωστά; Ακόμα και οι θεούσοι. Είναι,
εξάλλου, μία απόδειξη ότι ούτε οι ίδιοι δεν
πιστεύουν. Το να ζήσεις όσες περισσότερες
εμπειρίες γίνεται.

ΓΙΑΝΝΗΣ

Εξ' ού και η διαφορά κάποιων χρόνων.

NANA

Εξ' ού και η διαφορά κάποιων χρόνων. Και υπάρχει
αυτή η τελευταία εμπειρία. Μετά, δεν θα υπάρξει
άλλη. Και αυτήν την εμπειρία δεν την έχει
μοιραστεί κανείς. Δεν μπορούμε να πειραματιστούμε
παρά μόνοι μας. Και είναι η τελευταία.

Γιατί να θες να είσαι αναίσθητος εκείνη την στιγμή; Ε; Είναι ηλίθιο.

ΓΙΑΝΝΗΣ

Είναι αυτή η ιστορία με τον πόνο.

NANA

Δεν είναι αλήθεια. Ποτέ δεν συνάντησα κάποιον που έχει περάσει από αυτό και να είπε ότι ήταν αφόρητο.

ΓΙΑΝΝΗΣ

Γάμησες την λογική αλλά στέκει.

NANA

Αλλά αυτό που μου κάνει περισσότερο εντύπωση είναι ότι λένε πως θέλουν να ζήσουν όσο περισσότερο γίνεται, αλλά τελικά προτιμούν να είναι αναίσθητοι.

(Παύση.)

ΓΙΑΝΝΗΣ

Γι' αυτό;

NANA

Τι;

ΓΙΑΝΝΗΣ

Γι' αυτό κρεμάστηκες;

NANA

Α όχι.

ΓΙΑΝΝΗΣ

(Παύση.)

Τότε;

NANA

Τότε τι;

ΓΙΑΝΝΗΣ

Γιατί ήθελες να κρεμαστείς;

NANA

Χαζές ιστορίες. Όπως όλος ο κόσμος.

ΓΙΑΝΝΗΣ

Έρωτας ή δουλειά;

NANA

Δουλειά! Για ποια με πέρασες;

ΓΙΑΝΝΗΣ

Συγνώμη.

NANA

Μην ζητάς συγνώμη. Δεν με απογοητεύεις στην ουσία.

ΓΙΑΝΝΗΣ

Θα μπορούσα να ήμουν πιο προσεχτικός.

NANA

Εδώ που είμαστε...

ΓΙΑΝΝΗΣ

Αν μπορεί να σε καθησυχάσει, βρίσκω ότι το σχοινί σου πάει μια χαρά. Το λέω αυτό... έτσι απλά.

NANA

Με φουσκώνει.

ΓΙΑΝΝΗΣ

Σου αναδεικνύει τους ώμους.

NANA

Μην ξεκινάς με τους ώμους.

ΓΙΑΝΝΗΣ

Γιατί;

NANA

Άσε τους ώμους. Απλά.

ΓΙΑΝΝΗΣ

Μα είναι πολύ ωραίοι οι ώμοι σου.

NANA

Σταμάτα να λες ψέματα.

ΓΙΑΝΝΗΣ

Κατάλαβα τι συμβαίνει. Όλη σου την ζωή, έκρυβες τους ώμους σου γιατί πίστευες ότι είναι άσχημοι, αλλά στην ουσία, είναι επειδή τους έκρυβες και ο κόσμος δεν σου έκανε ποτέ κομπλιμέντα.

NANA

...

Οκέι. Με απογοητεύεις λίγο λιγότερο.

ΓΙΑΝΝΗΣ

Θα μπορούσα ακόμα και να σε εκπλήξω.

NANA

Ε εξέπληξε με τότε.

ΓΙΑΝΝΗΣ

...

(Η ΜΙΜΗ μπαίνει. Κοιτάν τη ΜΙΜΗ.)

ΜΙΜΗ

Καλημέρα.

ΓΙΑΝΝΗΣ

(Παύση. Στη NANA.)

Εγώ δεν έκανα τίποτα.

ΜΙΜΗ

Και λέω καλημέρα έτσι απλά για να ξεκινήσω μία συζήτηση. Ξέρω ότι δεν είναι απαραίτητα μέρα. Και ξέρω ότι δεν είναι απαραίτητα «καλή». Αλλά καλημέρα είναι σίγουρα πιο θετικό από καλησπέρα. Δεν νομίζετε; Κάνω ένα βήμα προς τα εσάς, για να σας επισημάνω ότι είμαι στην διάθεσή σας. Είμαι όλη αφτιά.

ΓΙΑΝΝΗΣ

(Παύση.)

Να αρχίσω;

NANA

Παρακαλώ.

ΓΙΑΝΝΗΣ

(Στη ΜΙΜΗ.)

Να πάτε στο διάολο!

(Παύση. Στη NANA.)

Ήμουν καλός;

NANA

Δεν έχω τίποτα να πω...

ΜΙΜΗ

Το συναίσθημα της απόρριψης είναι μεταδοτικό, ξέρετε. Νιώθουμε την απόρριψη, και απορρίπτουμε τους άλλους. Και όσο απορρίπτουμε τους άλλους, αυτοί μας απορρίπτουν και τα λοιπά. Είναι φαύλος κύκλος, βλέπετε. Αλλά εγώ, είμαι εδώ για να σπάσω αυτόν τον φαύλο κύκλο. Είμαι αυτή που μπορείτε να απορρίψετε, αλλά θα είναι πάντα εδώ. Πάντα στην απόρριψη. Πάντα εδώ.

ΓΙΑΝΝΗΣ

Να συνεχίσω;

NANA

Παρακαλώ.

ΓΙΑΝΝΗΣ

(Στη ΜΙΜΗ.)

Βλέπετε, είχαμε μία συζήτηση, εδώ.

(Στη ΝΑΝΑ.)

Το επιβεβαιώνεις;

NANA

Το επιβεβαιώνω.

ΓΙΑΝΝΗΣ

Το επιβεβαιώνει. Το επιβεβαιώνω. Το επιβεβαιώνουμε όλοι. Άρα, αν θέλετε... πάτε στον διάολο.

ΜΙΜΗ

Σας ακούω. Εδώ τώρα είμαι όλη αφτιά. Εξάλλου, δεν είναι ότι έχω και κάτι καλύτερο να κάνω.

ΓΙΑΝΝΗΣ

Δεν υπάρχει κάτι που να σας σοκάρει;

ΜΙΜΗ

Δεν είμαι εδώ για να κρίνω.

NANA

Είμαστε κρεμασμένοι.

ΜΙΜΗ

Σας ακούω.

ΓΙΑΝΝΗΣ

(Στη ΝΑΝΑ.)

Μας ακούει;

NANA

Μα ναι, μας απαντάει.

ΓΙΑΝΝΗΣ

Είσαι σίγουρη ότι μας απαντάει; Μπορείς να επιβεβαιώσεις χωρίς καμία επιφύλαξη το ότι μας απαντάει;

NANA

...
Όχι.

MIMH

Α, μα δεν πρέπει να απαντάω. Είναι μία διαδικασία προσεκτικής ακρόασης, δεν είναι αντιπαράθεση.

ΓΙΑΝΝΗΣ

Μας ακούει.

NANA

Σίγουρα.

ΓΙΑΝΝΗΣ

Είμαστε κρεμασμένοι!

MIMH

Και είναι μία οριστική λύση σε ένα πρόβλημα που είναι παροδικό. Και υπάρχουν πάντα νέες ευκαιρίες που παρουσιάζονται σε όποιον προσπαθεί να κοιτάξει. Υπάρχει πάντα η ελπίδα να ξαναβρείς την ελπίδα.

ΓΙΑΝΝΗΣ

Εγώ είμαι ή κάτι δεν μου κολλάει εδώ;

NANA

Είναι το ίδιο πράγμα.

ΓΙΑΝΝΗΣ

Γίνεσαι πιο συγκεκριμένη;

NANA

Αν κάτι δεν σου κολλάει, είσαι εσύ, και αν είσαι εσύ, είσαι εσύ. Είναι το ίδιο πράγμα.

ΓΙΑΝΝΗΣ

Κάτσε, έχεις δίκιο.

NANA

Παρακαλώ.

ΓΙΑΝΝΗΣ

Πιστεύεις να μπορεί να μας ξεκρεμάσει;

NANA

Θα έλεγα ότι εξαρτάται από την περιγραφή των καθηκόντων της.

ΓΙΑΝΝΗΣ

Χλωμό το βλέπω.

NANA

Κάτι μου θυμίζει.

ΓΙΑΝΝΗΣ

Τι σχέση έχει αυτό;

NANA

Καμία.

ΓΙΑΝΝΗΣ

(Στη ΜΙΜΗ.)

Δεν ήξερα ότι κάποιος μπορεί... να είναι τόσο πολύ όλο αυτιά. Νιώθω πολύ καλύτερα. Πάρα πολύ. Δεν έχετε ιδέα. Μπορείτε να μας ξεκρεμάσετε;

ΜΙΜΗ

Δεν συμπεριλαμβάνεται στην περιγραφή των καθηκόντων μου.

ΓΙΑΝΝΗΣ

Γαμώτο.

NANA

Τουλάχιστον προσπάθησες...

ΓΙΑΝΝΗΣ

...

NANA

Μην στεναχωριέσαι.

ΜΙΜΗ

Και έπειτα, εγώ, να αγγίξω έναν κρεμασμένο; Δεν είμαστε καλά. Δεν ξέρουμε ποτέ που ήταν πριν. Βέβαια, θα ήθελα να σας πω ότι είστε με διαφορά οι καλύτεροι πελάτες μου.

NANA

Θέλετε να πείτε ότι συνήθως, όταν τους ακούτε, δεν σας απαντούν;

ΜΙΜΗ

Είναι χοντρικά ειπωμένο, αλλά μέσες άκρες...

NANA

Αυτό είναι;

ΜΙΜΗ

Ναι.

NANA

Και το κάνετε συχνά;

MIMH

Θα έλεγα, σχεδόν κάθε βράδυ, αλλά ξέρετε «βράδυ»,
ακούγεται τόσο αρνητικό. Λοιπόν, κάθε μέρα.

NANA

Πολλούς κρεμασμένους;

MIMH

Α ναι. Δεν έχετε ιδέα. Υποθέτω ότι είναι λόγω της
τιμής των φαρμάκων.

ΓΙΑΝΝΗΣ

Θα θέλατε να μας τραβήξετε τα πόδια;

NANA

Έχουμε πει ότι δεν δουλεύει.

ΓΙΑΝΝΗΣ

Έχω ένα σχέδιο.

(Στη MIMH.)

Αυτό. Μπορείτε να το κάνετε;

MIMH

Δεν υπάρχει καμία απαγόρευση σχετικά με αυτό. Αλλά
θα πρέπει να σας αγγίξω για να τραβήξω τα πόδια,
σωστά;

ΓΙΑΝΝΗΣ

Ναι. Θα θέλατε;

MIMH

Δεν μπορώ να το κάνω αυτό. Συνειδητοποιείτε πόσα
μικρόβια μπορούν να υπάρχουν πάνω σε ένα
κρεμασμένο; Με το που σταματούν οι φυσιολογικές
λειτουργίες, τα μικρόβια εξαπλώνονται με ένα
ρυθμό, δεν φαντάζεστε.

ΓΙΑΝΝΗΣ

Α, μα στην περίπτωση μου, σας διαβεβαιώνω, ότι οι
φυσιολογικές λειτουργίες είναι απόλυτα
λειτουργικές.

MIMH

(Αηδία.)

Ααα!

ΓΙΑΝΝΗΣ

Μα καλά τι κάνετε; Δεν αγγίζετε ποτέ κανένα;

MIMH

Τους ζωντανούς, καμιά φορά. Υπό την προϋπόθεση ότι είναι καλά ντυμένοι και καθαροί.

ΓΙΑΝΝΗΣ

Είναι λοιπόν εξαιρετικό. Φαίνεται ότι είμαι και καθαρός και καλά ντυμένος.

MIMH

Και όσο για το κομμάτι του ζωντανού;

ΓΙΑΝΝΗΣ

Δεν φαίνομαι να σφύζω από υγεία; Εδώ έτσι;

MIMH

(Μετά από επιβεβαίωση.)

Ναι.

ΓΙΑΝΝΗΣ

Ωραία, Το πρόβλημα λύθηκε. Ελάτε εδώ.

MIMH

Εντάξει. Μισό λεπτό.

(Βάζει λατέξ γάντια.)

Εδώ;

ΓΙΑΝΝΗΣ

Εδώ, εδώ.

MIMH

Δεν είμαι πολύ επιδέξια. Θα πρέπει να το παρατηρήσατε.

ΓΙΑΝΝΗΣ

Όχι.

MIMH

Εδώ.

ΓΙΑΝΝΗΣ

Εδώ.

Τραβήξτε.

(Η MIMH τραβάει.)

Τραβήξτε!

(Η MIMH τραβάει.)

NANA

Δεν πολύ-δουλεύει.

MIMH

Όχι.

ΓΙΑΝΝΗΣ

Δεν πειράζει. Δεν είναι λάθος κανενός. Πρέπει να μείνουμε αισιόδοξοι. Είναι μία πρόοδος. Ας προσπαθήσουμε άλλο πράγμα. Συμφωνείς; συμφωνείτε; όλοι συμφωνούν. Ωραία. Θα προσπαθήσετε να σπρώξετε.

ΜΙΜΗ

Η λογική μου διαφεύγει.

ΓΙΑΝΝΗΣ

Και σε εμένα αλλά δεν πειράζει. Σπρώξτε... σπρώξτε...
(Προσπαθεί να ξεκρεμαστεί.)
Ε γαμώτο.

NANA

Πολύ καλός κόμπος;

ΓΙΑΝΝΗΣ

Τελειομανής στα πάντα.

NANA

Ψαλιδιά;

ΓΙΑΝΝΗΣ

Διπλό οχτάρι.

NANA

Ωχ.

ΜΙΜΗ

Δεν είναι καθόλου ευγενικό. Όλος ο κόσμος ξέρει ό
τι ο κόμπος που χρειάζεται είναι ο σταυρόκομπος.
Έχετε σκεφτεί αυτούς που έρχονται μετά από σας;
Όχι. Κανείς δεν τους σκέφτεται.

ΓΙΑΝΝΗΣ

Είμαστε κρεμασμένοι.

ΜΙΜΗ

Όλοι έχουν μία δικαιολογία.

...

Και τώρα που μου πέρασε από το μυαλό: έχετε
προσπαθήσει ποτέ τον διαλογισμό του ιδεατού
παλατιού.

(Παύση.)

NANA

Νομίζω ότι περιμένει να της απαντήσουμε.

ΓΙΑΝΝΗΣ

Το ξέρω, και δεν θέλω.

NANA

Θα της απαντήσω. Η αγωνία είναι αβάσταχτη.

ΓΙΑΝΝΗΣ

Μην το κάνεις.

NANA

(Στη ΜΙΜΗ.)

Όχι;

ΓΙΑΝΝΗΣ

Σκατά.

ΜΙΜΗ

Δημιουργούμε ένα ιδεατό παλάτι, που περιέχει όλα αυτά που μας κάνουν να νιώθουμε καλά. Όλα αυτά που μας προκαλούν άνεση. Όλες τις προσωπικές επιτυχίες. Και μπορούμε να περιηγηθούμε όποτε έχουμε ανάγκη. Όποτε θέλουμε. Και μετά από κάποιο χρόνο εξάσκησης, οι πιο ικανοί καταφέρνουν να βρούνε θησαυρούς του δεν γνώριζαν. Των οποίων δεν ήξεραν καν την ύπαρξη. Είναι πολύ αποτελεσματικό, για τους ανθρώπους με αυτοκτονικές τάσεις.

NANA

Α, μα βλέπετε, κυρία, δεν είμαστε αυτοκτονικοί. Καθόλου. Αυτό που βλέπετε εδώ είναι ένα επιστημονικό πείραμα. Δουλεύουμε εμείς εδώ.

ΜΙΜΗ

Α.

(Παύση.)

Πρέπει να φάνηκα χαζή με το ιδεατό παλάτι μου.

NANA

Ναι. Αλλά καταλαβαίνω την σύγχυση, βέβαια. Στην πραγματικότητα, προσπαθούμε να επιβεβαιώσουμε τα αποτελέσματα τη Γενικής Διάσκεψης Μέτρων και Σταθμών του...

(Ο ΓΙΑΝΝΗΣ της ψιθυρίζει.)

ΓΙΑΝΝΗΣ

1901.

NANA

1901. Ξέρατε ότι η συνθήκη σχετικά με την επιτάχυνση της βαρύτητας δεν έχει αλλάξει από το 1901;

MIMH

Μπα; Όχι.

NANA

9 κόμμα...

(Ο ΓΙΑΝΝΗΣ της ψιθυρίζει.)

ΓΙΑΝΝΗΣ

9,80665

NANA

9,80665 μέτρα ανά δευτερόλεπτο εις την μείον δύο. Από τον 1901. Το συνειδητοποιείτε; Μία συνθήκη που συμφωνήθηκε την εποχή που η μεγαλύτερη τεχνολογική πρόοδος ήταν να βράζεις νερό με κάρβουνο.

MIMH

9,80665 μέτρα ανά δευτερόλεπτο εις την μείον δύο; Αυτό είναι σκάνδαλο. Τι θέλει εκεί αυτό το μηδέν;

NANA

Αυτό λέω και εγώ. Πόσα κιλά είστε;

MIMH

...
75.

NANA

Είναι εξαιρετικό, είναι ακριβώς αυτό που χρειαζόμασταν.

(Στον ΓΙΑΝΝΗ.)

Έτσι δεν είναι;

ΓΙΑΝΝΗΣ

Τι κάνεις;

NANA

Ένα πείραμα.

ΓΙΑΝΝΗΣ

Μας επιτρέπετε, πρέπει να κάνουμε ένα συνέδριο.

MIMH

...

ΓΙΑΝΝΗΣ

Μία συζήτηση μεταξύ επιστημόνων.

MIMH

Α. μα φυσικά.
(Παύση.)

ΓΙΑΝΝΗΣ

Ναι αλλά βλέπετε, είμαστε λίγο περιορισμένοι, αν
θα θέλατε λοιπόν...

MIMH

Μα φυσικά.

NANA

Κυρία;

MIMH

Δεσποινίς.

NANA

Δεσποινίς. Θα θέλατε να πάτε εκεί πέρα και να
μετρήσετε μέχρι το 100;

MIMH

Είναι ηλίθιο.

NANA

Είναι κομμάτι του επιστημονικού πειράματος.

MIMH

Α, αν είναι έτσι...

NANA

Δεν θα θέλατε να πετάξετε στα σκουπίδια τα
αποτελέσματα μίας δουλειάς χρόνων.

MIMH

Σίγουρα όχι!

NANA

Ορίστε. Καν' την. Ωραία.
(Στον ΓΙΑΝΝΗ.)
Την κρεμάμε.

ΓΙΑΝΝΗΣ

Μα γιατί θες να το κάνεις αυτό, γιατί;

NANA

Μου έχει σπάσει τις ωοθήκες, σου έχει σπάσει τα
αρχίδια, αλλά με λίγη τύχη μπορεί και να πεθάνει.

ΓΙΑΝΝΗΣ

Ναι αλλά αν δεν πεθάνει θα μείνουμε κολλημένοι με αυτό το πράγμα μέχρι να μας χωρίσει ο θάνατος. Αν μου επιτρέπεται η έκφραση.

NANA

Θα σου εξηγήσω γιατί δεν φαίνεται να καταλαβαίνεις. Αυτού του είδους τα ζωντανά, είναι ικανά να περάσουν την νύχτα με το να διηγούνται τις δυστυχίες τους στους κρεμασμένους. Και εδώ, έπεσε όχι σε έναν, αλλά σε δύο, που τις απαντάν κιόλας. Δεν θα την ξεφορτωθούμε ποτέ.

ΓΙΑΝΝΗΣ

Με έχουν καταραστεί.

NANA

Και εμένα! Και με λίγη τύχη δύο αρνητικά, κάνουν ένα θετικό. Όπως και να έχει, δεν χάνουμε τίποτα να προσπαθήσουμε, στο λέω.

ΓΙΑΝΝΗΣ

Καλά.

NANA

Ναι;

ΓΙΑΝΝΗΣ

Οκέι.

NANA

Δεσποινίς; Δεσποινίς; Μπορείτε να έρθετε;

MIMH

Δεν έχω τελειώσει.

NANA

Ναι, δεν πειράζει. Δεν μας νοιάζει. Ξέρετε να κάνετε ένα σταυρόκομπο;

MIMH

Θεωρητικά.

NANA

Α. Είμαστε τυχεροί. Είναι ότι χρειάζεται. Έχουμε μία θεσούλα; Ε; Θα στριμωχτούμε.

ΓΙΑΝΝΗΣ

Να το σκαμπό, και εδώ το σχοινί. Ερωτήσεις;

MIMH

Είναι χωρίς κίνδυνο;

ΓΙΑΝΝΗΣ

Κοιτάξτε μας.

NANA

Σφύζουμε από υγεία.

ΓΙΑΝΝΗΣ

Τέλος οι πόνοι στα γόνατα.

NANA

Τέλος οι βαριές γάμπες.

ΓΙΑΝΝΗΣ

Τα προβλήματα μέσης.

NANA

Πριν, είχα κόμπλεξ με τους ώμους μου. Όχι πια.

ΓΙΑΝΝΗΣ

Πριν, ήμουν κακός χορευτής. Όχι πια.

NANA

Και έχετε την ευκαιρία να συμμετέχετε στην δημιουργία μιας νέας τάσης. Είναι σπάνιο. Η πλειοψηφία των ανθρώπων δεν την συναντάνε ποτέ στην ζωή τους αυτή την ευκαιρία. Και ακόμα λιγότεροι την αρπάζουν.

MIMH

Α όχι. Δεν θέλω να χάσω μία τέτοια ευκαιρία. Πώς θα μπορούσα να αντιμετωπίσω τα βλέμματα των σύγχρονών μου, της οικογένειάς μου, μετά από αυτό;

NANA

Δεν υπάρχει κάτι χειρότερο στον κόσμο.

ΓΙΑΝΝΗΣ

Συμφωνώ.

NANA

Εδώ. Σας έκανα χώρο.

ΓΙΑΝΝΗΣ

Τι περιποίηση. Ζηλεύω.

NANA

Έτσι είναι.

ΓΙΑΝΝΗΣ

Χαλί γίνεσαι, να σε πατήσουν.

MIMH

(Το σχοινί.)

Μα είναι καθαρό αυτό;

NANA

Καινούριο, και περασμένο με χλωρίνη. Είμαστε
ευσυνείδητοι επιστήμονες, ξέρετε.

MIMH

Καλά.

*(Η MIMH περνάει το σχοινί, βάζοντας βέβαια κομμάτια
χαρτομάντιλων γύρω από τον λαιμό. Ανεβαίνει στο σκαμπό,
κρεμάει το σχοινί.)*

NANA

Μια τελευταία επιθυμία;

MIMH

Τι πράγμα; Γιατί τελευταία;

ΓΙΑΝΝΗΣ

Σπρώχτη! Σπρώχτη!

*(Η NANA σπρώχνει το σκαμπό. Η MIMH βρίσκεται κρεμασμένη.
Παύση.)*

NANA

Λυπάμαι. Πανικοβλήθηκα.

ΓΙΑΝΝΗΣ

Πέθανε;

NANA

Νομίζω.

ΓΙΑΝΝΗΣ

Κάτσε. Παρόλα αυτά εγώ έλεγα ότι δεν θα δουλέψει.

NANA

Και τι σημαίνει για μας αν αυτή πέθανε;

ΓΙΑΝΝΗΣ

Ότι θα πρέπει να συνηθίσουμε την μυρωδιά. Με το
που σταματήσουν οι φυσιολογικές λειτουργίες... δεν
έχεις ιδέα.

NANA

Νιώθω λιγότερο ασφαλής ξαφνικά.

ΓΙΑΝΝΗΣ

Περίεργο να το λέει ένας κρεμασμένος.

NANA

Αντιθέτως. Δεν υπάρχει πιο σταθερός χαρακτήρας από ένα κρεμασμένο. Αρέσει η σταθερότητα σε τέτοιου είδους ανθρώπους.

ΓΙΑΝΝΗΣ

Στέκει.

MIMH

A!

NANA

Γαμώτο!

ΓΙΑΝΝΗΣ

Τι συμβαίνει;

MIMH

A! Ωραία θέα!

ΓΙΑΝΝΗΣ

Ξέρω να διαλέγω την κρεμάλα μου.

(Στη NANA.)

Είπες ότι έχει πεθάνει.

NANA

Είπα νομίζω. Δεν είμαι γιατρός!

ΓΙΑΝΝΗΣ

Δεν χρειάζεται να είσαι γιατρός! Βάζεις το δάχτυλο μέσα στο μάτι, και βλέπεις αν αντιδρά!

MIMH

Ποιανού;

ΓΙΑΝΝΗΣ

Κόντεψα να μείνω στον τόπο!

NANA

Και λοιπόν;

MIMH

Να βάλεις το δάχτυλο στο μάτι ποιανού;

ΓΙΑΝΝΗΣ

Μας αρέσει η σταθερότητα, σε εμάς τους άλλους
κρεμασμένους!

NANA

Καλά συγνώμη! Λυπάμαι!

MIMH

Σε εμένα ήθελε να βάλει το δάχτυλο στο μάτι;

NANA

(Στη MIMH.)

Δεν θα το έκανα ποτέ αυτό. Μεταξύ κρεμασμένων,
υπάρχουν κανόνες.

ΓΙΑΝΝΗΣ

Από πότε;

NANA

Από τότε που σταμάτησαν να πεθαίνουν.

MIMH

Θα μπορούσα να έχω πεθάνει;

ΓΙΑΝΝΗΣ

Ναι.

(Στη NANA.)

Και όχι. Δύο αρνητικά δεν κάνουν ένα θετικό.

NANA

Που να το ξέραμε;

ΓΙΑΝΝΗΣ

Δεν είχες παρά να με ρωτήσεις. Εγώ ξέρω εδώ και
ώρα ότι οι κρεμασμένο δεν πεθαίνουν.

NANA

Παραδέξου το, δεν ήσουν σίγουρος, και αυτό που σε
ενοχλούσε κατά βάθος, με εμένα, δεν ήταν να
μοιραστείς την κρεμάλα σου, αλλά το να ξαναείσαι
μόνος, κρεμασμένος δίπλα σε ένα πτώμα.

ΓΙΑΝΝΗΣ

Ένα πτώμα τουλάχιστον, δεν έχει ηλίθιες ιδέες.

MIMH

Εάν μου επιτρέπετε μία δήλωση δεν κρεμάστηκα. Με
σκοτώσε.

NANA

Ω. απλά βοήθησα.

MIMH

Δεν είχα καμία πρόθεση να πεθάνω.

NANA

Ήσασταν όρθια σε ένα σκαμπό, με ένα σχοινί στο λαιμό.

MIMH

Ήταν ένα επιστημονικό πείραμα.

NANA

Ήταν παγίδα.

MIMH

Λοιπόν κατά συνέπεια, δεν είμαι κρεμασμένη.

ΓΙΑΝΝΗΣ

Είναι λίγο κρίμα, γιατί εδώ, υπάρχουν μόνο τέτοιοι. Κρεμασμένοι. Λοιπόν. Αν δεν σας πειράζει να είστε μόνη σας, στην γωνιά σας.

NANA

Βασικά. Εγώ, μόνη μου, πέρασα το σχοινί γύρω από τον λαιμό. Αποδέχομαι ένα μέρος της ευθύνης.

NANA

(Παύση.)

Πώς το έκανες αυτό;

ΓΙΑΝΝΗΣ

Είναι ταλέντο. Η το 'χεις ή δεν το 'χεις.

NANA

Είναι εξαιρετικό.

...

Α! Μα ξέρω από πού την γνωρίζω.

(Στη MIMH.)

Δεν είσαι φίλη με την Σταυρούλας.

MIMH

Ναι!

NANA

Είναι φοβερό! Και πως τα πάει η Σταυρούλα;

MIMH

Α, δεν ξέρεις; Τα πάει τέλεια! Βρήκε ένα καλό γαμπρό. Σε πολύ καλή κατάσταση. Φαντάσου, αυτοκτόνησε με φάρμακα.

NANA

Αχ, είναι ορισμένοι που είναι τυχεροί.

ΓΙΑΝΝΗΣ

Κυρίες μου...

MIMH

Οπότε φαντάζεσαι, από άποψη υγιεινής είναι αψεγάδιαστη.

ΓΙΑΝΝΗΣ

Κυρίες μου.

MIMH

Δεσποινίς.

ΓΙΑΝΝΗΣ

Δεσποινίδες. Σας παρακαλώ.

NANA

Σας παρακαλώ, τι;

ΓΙΑΝΝΗΣ

Είναι η κρεμάλα μου. Έχω δικαιώματα.

NANA

Α, ναι; Τι, ακριβώς;

ΓΙΑΝΝΗΣ

Έχω το δικαίωμα να μην υποχρεώνομαι να υπομένω αυτό το πράγμα.

MIMH

Είναι η κρεμάλα του;

NANA

Άσε. Είναι ό, τι να 'ναι.

ΓΙΑΝΝΗΣ

Ήρθα εδώ πρώτος.

MIMH

Είναι αλήθεια;

NANA

Ναι, αλλά και λοιπόν;

MIMH

Μα. Αν ήρθε εδώ πρώτος. Όπως και αν το κάνουμε...

NANA

Όχι. Το να φτάνεις πρώτος σε ένα μέρος δεν σημαίνει ότι έχεις αυτόματα δικαίωμα στην ιδιοκτησία.

MIMH

Έχετε τίτλους ιδιοκτησίας;

ΓΙΑΝΝΗΣ

Όχι.

MIMH

Α.

(Στη NANA.)

Λοιπόν, όχι. Έχεις δίκιο.

ΓΙΑΝΝΗΣ

Τότε, μπορώ να κάνω την ζωή σας κόλαση.

NANA

Αυτό δεν είναι απ' τον Βυσσινόκηπο;

MIMH

Όχι. Αυτό είναι Τσέχοφ, ή Ντοστογιέφσκι. Αλλά είναι το ίδιο, νομίζω.

NANA

Όχι. Ο Ντοστογιέφσκι και ο Τολστόι είναι το ίδιο.

MIMH

Τολστόι! Μπράβο! Ο Βυσσινόκηπος του Τολστόι.

ΓΙΑΝΝΗΣ

Γαμώτο! Ησυχία! Πρέπει να σκεφτώ. Γιατί, ξεκάθαρα, δεν θέλω να μείνω κρεμασμένος εδώ. Τα παρατάω.

NANA

Θα παρατούσες την κρεμάλα σου;

ΓΙΑΝΝΗΣ

Είμαι έτοιμος να το τραβήξω μέχρι εκεί!

(Παύση. Στη MIMH.)

Τι κάνετε;

MIMH

Κάνω κούνια.

Έχετε σκεφτεί τις πιθανές διαθέσιμες δραστηριότητες;

ΓΙΑΝΝΗΣ

Όχι.

MIMH

Η κούνια για παράδειγμα είναι μία. Όχι άσχημο.

NANA

Είναι περιορισμένο.

MIMH

Μπορούμε να κάνουμε και κύκλους.

ΓΙΑΝΝΗΣ

Μετανιώνω. Έχω την εντύπωση ότι, παραδόξως, όσο πιο πολλοί γινόμαστε, τόσο το πεδίο των πιθανοτήτων μειώνεται. Κάτσε, αυτό είναι βαθυστόχαστο.

NANA

Τι έλλειψη φαντασίας και πάλι.

MIMH

Είναι πιο δύσκολο στα πλάγια. Αλλά υποθέτω ότι βελτιώνεται με την εξάσκηση. Υπάρχει πρόκληση. Είναι καλό να το ξέρουμε.

ΓΙΑΝΝΗΣ

Θα τα κατάφερνες να την ξεκρεμάσεις;

NANA

(Κοιτάει.)

Είπε ψέματα. Δεν ξέρει να κάνει σταυρόκομπο.

ΓΙΑΝΝΗΣ

Βοήθεια!

NANA

Τι κάνεις; Πας καλά;

ΓΙΑΝΝΗΣ

Βοηθήστε με!

NANA

Οποιοσδήποτε μπορεί να σε ακούσει αν γκαρίζεις έτσι.

ΓΙΑΝΝΗΣ

Α ναι. Μα είναι όλη η ουσία του πράγματος.

NANA

Πολύ σίγουρος είσαι για τον εαυτό σου. Γιατί με την δική μας τύχη, ή θα έρθουν τίποτα θεούσοι που θα πιστέψουν σε ένα θαύμα, και θα πρέπει να το ξανακάνουμε αυτό κάθε χρόνο, ή θα είναι τίποτα

αθλητικοί τύποι που θα μας περάσουν για σάκους του μποξ. Και αυτό στην καλύτερη των περιπτώσεων. Αλλιώς, θα είναι παιδιά. Και εκεί, από το να μας περάσουν για τζάμπα μεξικάνικη πινιάτα, μέχρι να μας πετάν πέτρες για να δουν αν τις αποφεύγουμε, οι πιθανότητες είναι άπειρες.

MIMH

Ε. Μπορούμε να κάνουμε τον διαλογισμό του ιδεατού παλατιού.

NANA

Βοήθεια!

ΓΙΑΝΝΗΣ

Αφήστε. Με την δική μου τύχη, θα το πάω μέχρι το πρωί μαζί σας.

NANA

Τέτοια ώρα, είναι όλοι με τις οικογένειες τους. Γύρω από το στρωμένο τραπέζι. Αθλητές, θεούσοι, και παιδιά, όλοι μαζί, στο ζεστό σπιτάκι τους.

ΓΙΑΝΝΗΣ

Ας ελπίσουμε ότι οι σκουπιδιάρηδες δεν θα δείξουν επαγγελματικό ζήλο.

NANA

Θες να πεθάνεις, ναι ή όχι; Γιατί δεν μπορούμε να δηλώνουμε κρεμασμένοι και μετά να το αναιρούμε με την πρώτη ευκαιρία. Μία τέτοια δέσμευση, πρέπει να την σεβόμαστε.

MIMH

Και αν δεν σεβόμαστε τους εαυτούς μας, κανείς δεν θα μας σεβαστεί. Έτσι λένε.

ΓΙΑΝΝΗΣ

Είναι που δεν είμαι σίγουρος ότι θα καταφέρει να μου σηκωθεί όταν θα κομματιάζομαι μέσα σε ένα σκουπιδιάρικο. Ακόμα και μισοσηκωμένο, αμφιβάλλω.

NANA

Μην δίνεις σημασία. Είναι κάτι δικά του.

MIMH

Μα έχει δίκιο. Η παραδοχή ότι είμαστε ευάλωτοι, είναι το πρώτο βήμα προς την θεραπεία.

ΓΙΑΝΝΗΣ

Είναι που είμαι ένας ευαίσθητος κρεμασμένος, εγώ.

NANA

Δεν το πιστεύω ούτε για πλάκα.

ΓΙΑΝΝΗΣ

Το σχοινί μου ξεχειλίζει από γλύκα. Η τριχιά μου τρυφερή.

NANA

(Στη ΜΙΜΗ.)

Πρόσεχε μην την πατήσεις.

ΜΙΜΗ

(Στον ΓΙΑΝΝΗ.)

Είναι αλήθεια;

NANA

Πολύ αργά.

ΓΙΑΝΝΗΣ

Το σκουπιδιάρικο θα είναι τρομερό. Τρομερό. Και δεν αναφέρομαι καν στις αρρώστιες.

ΜΙΜΗ

Υπάρχουν και αρρώστιες;

NANA

Δεν καταλαβαίνω ακόμα που το πας, αλλά νιώθω ανασφαλής.

ΜΙΜΗ

(Στη NANA.)

Υπάρχουν αρρώστιες;

NANA

Οι αρρώστιες είναι πρόβλημα των ζωντανών. Αυτά εκεί τα ροζ πλασματάκια, που σέρνονται στο χώμα. Εμείς είμαστε υπεράνω όλων αυτών.

ΜΙΜΗ

Το ξέρω ότι είναι παράλογο, αλλά αυτό εγώ, δεν το μπορώ. Και το γεγονός ότι το παραδέχομαι ότι είναι παράλογο, είναι ένα σημαντικό βήμα, αλλά παραμένει παράλογο, οπότε εγώ αυτό δεν το μπορώ.

ΓΙΑΝΝΗΣ

Και δεν είναι αρρώστια, τύπου, ευγενική, απλά περνάει, ε; Είναι κάτι πράγματα, πάει καιρός που είναι εκεί. Το ξέρεις ότι δεν τα καθαρίζουν ποτέ αυτά τα μαραφέτια;

NANA

Γιατί το κάνεις αυτό;

ΓΙΑΝΝΗΣ

Γιατί είναι κοντά σε σένα, και μακριά από μένα,
και βρίσκω ότι άρχισες να νιώθεις πολύ άνετα.

MIMH

Θα πεθάνουμε όλοι! Είναι φρικτό!

ΓΙΑΝΝΗΣ

Και για την πλάκα, είναι δώρο.

NANA

Οκέι. Θέλετε να κάνουμε αυτή την ιστορία με το
ιδεατό παλάτι;

ΓΙΑΝΝΗΣ

Ω όχι.

MIMH

...
Ναι.

ΓΙΑΝΝΗΣ

Όχι!

NANA

Θες να μας δείξεις πως το κάνουμε;

MIMH

Δεν μπορώ να σας δείξω αλλά μπορώ να σας
καθοδηγήσω.

NANA

Θες να μας καθοδηγήσεις;

MIMH

... Ναι.

ΓΙΑΝΝΗΣ

Το ιδεατό παλάτι. Πώς δεν το είδα να 'ρχεται;

MIMH

Λοιπόν πρέπει... να κλείσετε τα μάτια.

NANA

Οκέι.

MIMH

Δεν βλέπω αν έχετε κλείσει τα μάτια.

NANA

Τα έχουμε κλείσει.

ΓΙΑΝΝΗΣ

Όχι.

NANA

Σκάσε.

MIMH

Είναι που συνήθως, μπορώ να δω τους ανθρώπους να κλείνουν τα μάτια.

NANA

Έχουμε κλειστά τα μάτια.

ΓΙΑΝΝΗΣ

Όχι.

(Παύση.)

Α!

MIMH

Τι γίνεται;

NANA

Τίποτα.

ΓΙΑΝΝΗΣ

Με βάρεσε!

NANA

Έμουν σίγουρη ότι θα έβρισκα τρόπο πώς να το κάνω.

MIMH

Δεν κάνετε προσπάθεια να δημιουργήσετε μία ατμόσφαιρα ιδεατού παλατιού.

ΓΙΑΝΝΗΣ

Κρίμα. Δεν πειράζει. Πάμε για άλλα.

NANA

Όχι. Δεν δημιούργησα ακόμα το ιδεατό μου παλάτι. Θέλω να δημιουργήσω το ιδεατό μου παλάτι.

ΓΙΑΝΝΗΣ

Σκατά.

NANA

Είμαστε που είμαστε κρεμασμένοι εδώ σαν δύο.... και ένα... τέτοιο. Και δεδομένης της γενικής απουσίας φαντασίας, ας πάμε για το ιδεατό παλάτι.

MIMH

Λοιπόν. Φανταστείτε μία πόρτα. Μια πολύ ωραία πόρτα. Διακοσμημένη, και απ' όλα. Τεράστια. Είναι η είσοδος του ιδεατού σας παλατιού.

NANA

Α, ναι. Είναι ωραία.

MIMH

Και φανταστείτε ότι σπρώχνετε αυτή την πόρτα, και ότι από πίσω, υπάρχει η πιο όμορφη ανάμνησή σας. Όλης σας της ζωής.

NANA

Περιμένετε... σπρώχνω την πόρτα... α, ναι! Είναι ωραία!

ΓΙΑΝΝΗΣ

Εμένα, είναι η ανάμνηση της πρώτης φοράς που πήδηξα τον σκύλο μου. Ένα μπισόν φριζέ. Και το μέγεθος του δεν είναι καθόλου προσαρμοσμένο στην διάμετρο του...

(Μιλάει για το πέος του.)

NANA

Καλά, τι λες;

ΓΙΑΝΝΗΣ

Δημιουργώ το ιδεατό μου παλάτι.

MIMH

Όλες τις καλές αναμνήσεις είναι καλό να τις χρησιμοποιήσουμε.

NANA

Δεν είναι ανάμνηση, αυτό. Αυτό, είναι επίθεση στο δικό μου παλάτι.

ΓΙΑΝΝΗΣ

Ήταν ανάμνηση! Έχω και την φωτογραφία του πάνω μου.

NANA

Πριν ή μετά την ανάμνηση;

ΓΙΑΝΝΗΣ

Πριν. Όπως είπα, το μέγεθος δεν είναι καθόλου προσαρμοσμένο στο...

NANA

(Στη ΜΙΜΗ.)

Συνέχισε.

ΜΙΜΗ

Αυτό είναι όλο.

NANA

Τι, αυτό είναι όλο;

ΜΙΜΗ

Μόλις το είπα.

NANA

Απλά αυτό είναι το ιδεατό παλάτι;

ΜΙΜΗ

Α όχι. Αυτό είναι μόνο η αρχή. Παίρνει χρόνια να το χτίσεις, ένα ιδεατό παλάτι.

NANA

Χρόνια;

ΜΙΜΗ

Πφφ! Δεν έχετε ιδέα.

NANA

Και το κάνεις αυτό με αυτοκτονικούς;

ΜΙΜΗ

Εδώ και χρόνια.

NANA

Και δουλεύει;

ΜΙΜΗ

Υπάρχουν ορισμένοι που έχουν χτίσει παλάτια τεράστια!

NANA

Όλοι;

ΜΙΜΗ

Α όχι.

ΓΙΑΝΝΗΣ

Υπήρχαν πολλοί που είχαν μπισόν φριζέ μέσα στο παλάτι τους;

ΜΙΜΗ

Κανένας, από ό, τι ξέρω.

ΓΙΑΝΝΗΣ

Πάλι και για πάντα καινοτόμος.

NANA

Θα έλεγα «είσαι γελοίος», αλλά δεν είναι αρκετό.

MIMH

Α, υπάρχουν συχνά σκύλοι. Αλλά τα ονόματα και τις ράτσες από αυτά τα πράγματα, εγώ ,ε δεν τα θυμάμαι ποτέ.

ΓΙΑΝΝΗΣ

Είναι απλό. Όσο περισσότερο δυσκολεύεσαι να το θυμηθείς , τόσο πιο μικρόσωμο είναι. Είναι η βασική αρχή. Μετά υπάρχουν κάποιες εξαιρέσεις, βέβαια.

MIMH

Εμένα πάντα μ' άρεσαν περισσότερο οι γάτες. Είναι πιο καθαρές, πλένονται όλη την ώρα.

ΓΙΑΝΝΗΣ

Έχετε γάτα;

MIMH

Και να έχω μία εστία μόλυνσεων στο σπίτι; Είστε τρελός;

ΓΙΑΝΝΗΣ

Μα πλένονται όλη την ώρα.

MIMH

Χέζουν όλη την ώρα επίσης!

ΓΙΑΝΝΗΣ

Είναι αυτό το πρόβλημα με τα έμβια όντα : η πέψη.

MIMH

Αυτό είναι αλήθεια. Εάν ξέρατε! Πως μπόρεσα να το υποφέρω αυτό τόσα χρόνια; Και από το ίδιο μου το σώμα!

ΓΙΑΝΝΗΣ

Υπάρχει πάντα μία λύση. Η κρεμάλα.

MIMH

Είναι αλήθεια, αυτό;

NANA

Είναι ακόμα στην έρευνα.

MIMH

Μα έχετε δίκιο. Θα κάνει θραύση αυτό το πράγμα!

ΓΙΑΝΝΗΣ

Και είμαι εγώ αυτός που το εφηύρε!

NANA

Συγνώμη;

ΓΙΑΝΝΗΣ

Θα βγάλω μία περιουσία από τα δικαιώματα.

NANA

Είμαι ακόμα εδώ, ε!

ΓΙΑΝΝΗΣ

Με την βοήθό μου, εδώ, τα κάναμε όλα.

(Η NANA τον χτυπάει.)

Α!

Με την συνεργάτιδά μου, εδώ, τα κάναμε όλα.

NANA

Μην με μπλέκεις σε αυτό.

ΓΙΑΝΝΗΣ

Πολύ καλά, θα μείνει περισσότερο για μένα τότε.

MIMH

Έχετε κάνει δήλωση κατοχύρωσης ευρεσιτεχνίας;

(Παύση. Η NANA γελάει.)

ΓΙΑΝΝΗΣ

Όχι.

MIMH

Χωρίς κατοχύρωση ευρεσιτεχνίας δεν έχει δικαιώματα.

NANA

Η κόλαση είναι η άλλη δήλωση!

ΓΙΑΝΝΗΣ

Δεν είναι ποτέ αργά! Υπάρχει πάντα μία λύση! Ποιος ξέρει πως κάνουμε μία δήλωση ευρεσιτεχνίας;

MIMH

Εγώ ξέρω.

NANA

Μα καλά, είστε σοβαροί τώρα;

ΓΙΑΝΝΗΣ

Ας το κάνουμε βήμα-βήμα. Τι μας χρειάζεται;

ΜΙΜΗ

Α, μα αυτό είναι γνώση κύριε. Και μία γνώση πληρώνεται.

ΓΙΑΝΝΗΣ

Θα σας ενδιέφερε μία θέση εκπροσώπου διοίκησης και ένα μικρό ποσοστό μετοχών σε μία νέα εταιρία με μεγάλες προοπτικές;

ΜΙΜΗ

Ντιλ!

ΓΙΑΝΝΗΣ

Ωραία, αυτό έγινε. Προχωράμε καλά. Είμαστε παραγωγικοί.

NANA

Μα δεν μπορείτε να κατοχυρώσετε την κρεμάλα! Είναι ανήθικο! Εκεί που έχουν πάει τα φάρμακα; Τι θα μας μείνει;

ΜΙΜΗ

Εάν δεν έχει κατοχυρωθεί ακόμα, δεν μας εμποδίζει τίποτα να το κάνουμε. Χρειαζόμαστε απλά χαρτί για να αρχίσουμε.

ΓΙΑΝΝΗΣ

Σούπερ. Ποιος έχει χαρτί;

NANA

Δεν μπορείτε να το κάνετε αυτό! Θα με βρείτε στον δρόμο σας!

ΓΙΑΝΝΗΣ

Θα ήθελα να το δω αυτό. Έχεις χαρτί;

NANA

Όχι.

ΓΙΑΝΝΗΣ

Έχετε χαρτί;

ΜΙΜΗ

Πάντα πάνω μου. Πόσα μου προτείνετε;

ΓΙΑΝΝΗΣ

Τι πόσα;

MIMH

Έχω στην κατοχή μου ένα αγαθό, και υπάρχει ζήτηση για αυτό το αγαθό. Πόσα μου προτείνετε;

ΓΙΑΝΝΗΣ

Είστε η διοικητική εκπρόσωπός μου!

MIMH

Ναι, αλλά δεν έχω υπογράψει ακόμα, εγώ, εντωμεταξύ, έχω να τρέξω μία δουλειά με χαρτικά.

ΓΙΑΝΝΗΣ

Θα σας δώσω να υπογράψετε αμέσως. Τώρα!

MIMH

Σούπερ! Δεν μας λείπει τίποτα παρά το χαρτί για το συμβόλαιο.

ΓΙΑΝΝΗΣ

(Παύση. Ψάχνει τις τσέπες του.)

Έχω 20..., 2, 3, 4 ...

(Ένα κέρμα πέφτει.)

23.

MIMH

Ντιλ.

(Παύση.)

NANA

Σας είχα πει ότι θα με βρείτε στον δρόμο σας.

ΓΙΑΝΝΗΣ

Θα σ' ενδιέφερε μία θέση διοικητικής εκπροσώπου;

MIMH

Ε!

ΓΙΑΝΝΗΣ

Θα σ' ενδιέφερε μία θέση διοίκησης μάρκετιν;

NANA

Όχι.

ΓΙΑΝΝΗΣ

Μα σκέφτομαι το ηθικό πλαίσιο ενός τέτοιου πρότζεκτ! Θα είμαστε η μόνη βιομηχανία με περιβαλλοντική επίπτωση μικρότερη και από μηδέν.

NANA

Με είδες; Νομίζεις ότι δίνω δεκάρα για την περιβαλλοντική επίπτωση;

ΓΙΑΝΝΗΣ

Συνήθως, αυτό λειτουργεί αμέσως.

NANA

Συνήθως, οι κρεμασμένοι πεθαίνουν. Δεν κατοχυρώνουν ευρεσιτεχνίες.

ΓΙΑΝΝΗΣ

Αυτό, είναι αντίδραση ενάντια στην πρόοδο. Σχεδόν θα έλεγα ότι είστε συντηρητική.

NANA

Είδες, αν είχες πει από την αρχή «συντηρητική», και όχι «ενάντια στην πρόοδο», θα με είχες πείσει.

ΓΙΑΝΝΗΣ

Ναι;

NANA

Όχι.

ΓΙΑΝΝΗΣ

Σου κρατάω μία θέση διοίκησης πωλήσεων. Θα την έχεις για όλη σου την ζωή. Έχει κύρος. Πωλήσεις είναι αυτές.

NANA

Για όλη μου τη ζωή;

ΓΙΑΝΝΗΣ

Παραδέχομαι, ήταν αδέξιο από μέρους μου. Για όλο σου το θάνατο.

MIMH

Η ευκαιρία να αλλάξεις τα πράγματα από μέσα. Σκέψου το.

NANA

Όχι. Και όπως και να έχει, εγώ πάντα φανταζόμουν ότι αν είναι να κάνω καριέρα, θα είναι στην πολιτική.

ΓΙΑΝΝΗΣ

Μα είναι πολύ καλό αυτό! Είμαι απόλυτα σύμφωνος! Πρέπει να κάνουμε την φωνή μας να ακουστεί!

MIMH

Υπερψηφίζω!

NANA

Με... συγκινείτε. Με την εμπιστοσύνη που μου δείχνετε. Ένα τέτοιο λαϊκό κύμα.

ΓΙΑΝΝΗΣ

Ντιλ. Δώσε το χαρτί.

(Η NANA δίνει τα λεφτά, η ΜΙΜΗ δίνει το χαρτί.)

ΓΙΑΝΝΗΣ

Έχει κανείς ένα στυλό;

ΜΙΜΗ

Έχω πάντα πάνω μου.

ΓΙΑΝΝΗΣ

(Παύση.)

Δεν έχω άλλα λεφτά.

ΜΙΜΗ

Και να τη η κρίση! Αλλά δεν θέλω να είμαι γουρούνα. Με ευχαρίστηση να συμβάλω στο κεφάλαιο με το στυλό μου. Αλλά θέλω περισσότερες μετοχές.

ΓΙΑΝΝΗΣ

12%;

ΜΙΜΗ

51.

ΓΙΑΝΝΗΣ

49%;

ΜΙΜΗ

55.

ΓΙΑΝΝΗΣ

Δεν γίνονται έτσι οι διαπραγματεύσεις.

ΜΙΜΗ

Α ναι;

(Παύση.)

ΓΙΑΝΝΗΣ

55%;

ΜΙΜΗ

Ντιλ.

(Η ΜΙΜΗ δίνει το στυλό.)

ΓΙΑΝΝΗΣ

Λοιπόν. Η κατοχύρωση.

ΜΙΜΗ

Χρειάζεται απλά μία τεχνική περιγραφή όσο πιο λεπτομερής γίνεται, με σχέδια, και τα λοιπά.

ΓΙΑΝΝΗΣ

Πως θες να ... κάτσει... χρειάζομαι μία επιφάνεια, κάτι. Ένα γραφείο.

(Ο ΓΙΑΝΝΗΣ παίρνει την κούνια που είναι κρεμασμένη δίπλα του και την χρησιμοποιεί σαν γραφείο.)

ΜΙΜΗ

Γραφεία! Αυτό είναι ιδέα! Έχετε δίκιο ότι οι προοπτικές μίας τέτοιας επιχείρησης είναι τεράστιες.

ΓΙΑΝΝΗΣ

(Παύση.)

Πάντα ονειρευόμουν μία κρεμάλα στο Μαϊάμι.

ΜΙΜΗ

Ε δούλεψε τότε! Μουτζούρωνε!

ΓΙΑΝΝΗΣ

Ε όχι, να πάτε στο διάολο!

ΜΙΜΗ

Είμαι διοικητική εκπρόσωπος και μεγαλομέτοχος. Μουτζούρωνε!

ΓΙΑΝΝΗΣ

Δεν έχετε υπογράψει ακόμα.

ΜΙΜΗ

(Στη ΝΑΝΑ.)

Σου δίνω 10 ευρώ αν του δώσεις μία.

ΝΑΝΑ

Οκέι.

ΜΙΜΗ

Ντιλ.

ΓΙΑΝΝΗΣ

Α! μουτζουρώνω, μουτζουρώνω.

NANA

Είναι που δεν αρκεί απλά να έχεις ιδέες! Είναι μία συνεχής προσπάθεια.

ΓΙΑΝΝΗΣ

Προσπαθώ. Προσπαθώ.

NANA

Χρειάζεται μία Χάρτα Δικαιωμάτων του Κρεμασμένου. Σας το λέω. Χωρίς αυτό, θα αρχίσουν να νομίζουν ότι μπορούν να κάνουν ό, τι θέλουν.

MIMH

Φαντάζομαι ήδη μία σειρά με προϊόντα για παιδιά.

NANA

Ω! τι γλυκό!

MIMH

Η Σταυρούλα. Ξέρεις; Είχε δύο!

NANA

Όχι. Δεν ήξερα! Πού είναι;

MIMH

Το ένα κάτω από ένα αυτοκίνητο, και το άλλο κάτω από ένα τραίνο.

NANA

Πλουσιόπαιδα. Τι να πεις;

ΓΙΑΝΝΗΣ

Ορίστε!

(Τους δίνει τα σχέδια λεπτομερειών του κόμπου του κρεμασμένου, με τις τεχνικές περιγραφές.)

NANA

Έχει κάποιο ταλέντο.

MIMH

Δεν μας νοιάζει.

NANA

Οκέι. Και τώρα;

ΓΙΑΝΝΗΣ

Και τώρα;

MIMH

Δεν χρειάζεται τίποτα άλλο παρά να πάμε να το καταθέσουμε.

(Ήσυχία.)

ΓΙΑΝΝΗΣ

Ωραία. Περιμένουμε κάποιον να περάσει, και του προτείνουμε την θέση διοίκησης μάρκετιν;

ΜΙΜΗ

Και μετοχές.

ΓΙΑΝΝΗΣ

Και μετοχές.

(Παύση.)

ΓΙΑΝΝΗΣ

Έχει κανείς ένα τσιγάρο;

ΜΙΜΗ

Α, όχι.

NANA

Σκοτώνει αυτός ο διάολος. Το ξέρεις;

ΓΙΑΝΝΗΣ

...
Καλά.

(Μεγάλη παύση. Ο ήλιος εμφανίζεται στον ορίζοντα.)

ΜΙΜΗ

Κοιτάξτε τι ωραία. Οι υποσχέσεις μίας καινούριας μέρας στη γη.

NANA

Η ελπίδα έρχεται.

ΓΙΑΝΝΗΣ

Ας ελπίσουμε ότι οι σκουπιδιαρήδες δεν θα δείξουν υπερβολικό ζήλο.

(Λίγο ακόμα, μετά μαύρο.)

ΤΕΛΟΣ